

בע"ח (חדרה) 51050-06-14 - ק. ט. חברה לניהול עסקים - מסעדת הבאר בע"מ נ' מועצה מקומית זכרון יעקב

בית משפט השלום בחדרה

בע"ח 51050-06-14 + בע"ח 58277-07-14 ק. ט. חברה לניהול עסקים -
מסעדת הבאר בע"מ ואח' נ' מועצה מקומית זכרון יעקב
תיק חיצוני:

בפני כב' השופט משה גינות

מבקשים 1. ק. ט. חברה לניהול עסקים - מסעדת הבאר
בע"מ
2. דב איפנברג

נגד

משיבה מועצה מקומית זכרון יעקב

החלטה

1. בפני 2 בקשות הנאשמים (להלן: "**המבקשים**") לעיון והעתק חומר חקירה, בקשה
הנסמכת על הוראות סעיף 74 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],
תשמ"ב-1982 (להלן: "**חסד"פ**").

רקע וטענות הצדדים:

2. כנגד המבקשים, הוגש כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות של ניהול עסק ללא
רישיון, עבירה לפי סעיפים 4 ו-14 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח - 1968. ועבירה לפי סעיף
4.2 וסעיף 7.9 לצו רישוי עסקים (עסקים הטעונים רישיון), תשנ"ה - 1995.

3. ב"כ המבקשים בבקשתה לגילוי ראיה עתרה לקבל לעיונה חומר חקירה הכולל רשימה
מפורטת של פריטים להם עותרת ב"כ המבקשים:

א. כל המסמכים שהוגשו במסגרת ההליכים המשפטיים שבהם הוגש תצהירו של
ימיני יוסי מיום 22.4.1999.

- ב. כל המסמכים בעניין ב"ש 2004/99 הועדה המרחבית לתכנון ובניה שומרון נ' ק.ט. חברה לניהול עסקים בע"מ, לרבות כל התכתבות בעניין החלטת המאשימה למחוק את כתב האישום וכן כל התכתבות בקשר לאישורים שניתנו למחיקת כתב אישום.
- ג. כל המסמכים בעניין ב"ש 3867/07 ק.ט. חברה לניהול עסקים בע"מ נ' הועדה המרחבית לתו"ב שומרון.
- ד. כל המידע בנוגע לאופן קלוג ותיוק המסמכים בארכיב של המועצה המקומית זכרון יעקב.
- ה. כל העדויות שנגבו בקשר לכתב אישום טרם הגשת כתב האישום.
- ו. כל חומר חקירה בעניין ב"ש 2004/99 הועדה המרחבית לתו"ב שומרון נ' ק.ט. חברה לניהול עסקים בע"מ.
- ז. כל חומר החקירה בעניין ב"ש 3867/07 ק.ט. חברה לניהול עסקים בע"מ נ' הועדה המרחבית לתו"ב שומרון.
- ח. כל תיקי רישוי של הנכס לרבות בתקופה שקדמה לשנת 1990.
- ט. כל המסמכים הנוגעים להתקשרות בהסכם בין המועצה המקומית זכרון יעקב לבין פליקס טרכטמן וקייס יעקב מיום 11.7.1986 במסגרתו הושכרו המקרקעין דנן בדיירות מוגנת למטרת מסעדה וגן אירועים.
- י. כל המסמכים הנוגעים להתקשרות בהסכם בין המועצה המקומית זכרון יעקב לבין פליקס טרכטמן ויעקב קייס בהסכם להשכרת שטחי קרקע נוספים בצמודים למקרקעין נשוא הסכם הדיירות המוגנת למטרת הפעלת מסעדה ואולם אירועים במקום.
- יא. תיק הנכס אצל רשות מקומית והועדה המרחבית לתו"ב שומרון בהתייחס לשנים 1930 ואילך ובכלל זה תיקים ארכיונים לגבי הנכס.
- יב. תיק הנכס בועדה המחוזית (לרבות מארכיון הועדה המחוזית) החל משנת 1930 ולרבות בשנים 1963 ואילך.
- יג. כל התכתובות שהוחלפו בין משרד הבריאות לבין המאשימה בקשר לנכס ו/או לעסק נשוא כתב האישום, לרבות מכתבים מיום 5.11.07 ומיום 14.1.09.
- יד. יומן שלכתו של מר אלי אבוטבול ראש המועצה המקומית (המאשימה) בין השנים 2007 ואילך.

טו. מכתב של משרד הבריאות אל אורן פרץ מנהל מחלקת רישוי עסקים מיום 21.10.07.

טז. כל המסמכים לגבי החלטת המאשימה לא להגיש כנגד הנאשמת כתב אישום מאז שנת 1930 עד למועד הגשת כתב אישום דנן.

יז. כל המסמכים בנוגע להחלטת המשיבה להעניק רישיון עסק למסעדה/גן אירועים בשנים שהמאשימה העניקה רישיון זה.

יח. כל המסמכים בנוגע להחלטת הועדה המרחבית ומחלקת ההנדסה במאשימה להעניק היתר בניה להקמת מבנה עזר לצורך הפעלת מסעדה וגן אירועים בנכס.

בבקשה הנוספת שהגישה ב"כ המבקשים (58277-07-14) היא עתרה לקבל לעיונה את חומר החקירה הבא:

א. נתונים בדבר העסקים מסוג העסקים אליהם משתייכים המבקשים הפועלים ללא רישיון והמצויים בתחום שיפוטה של המאשימה, מדיניות האכיפה שננקטה כלפי אותם עסקים, נתונים בדבר צווי הפסקה ותוצאותיהם שהוצאו בעשר השנים האחרונות לעסקים מסוגם של המבקשים, כתבי אישום שהוגשו כלפי עסקים מסוגם של המבקשים בעבירות נשוא האישומים שבפנינו, נתונים סטטיסטיים המלמדים על מדיניותה אכיפה של המאשימה. לטענת ב"כ המבקשים נתונים אלו נחוצים למבקשים על מנת להוכיח טענת אפליה.

ב. פרטים העוסקים בבית העסק "ביסטרו דה כרמל" ו/או מפעילתו "ארסטו קפה מסעדה נמל קיסריה כשר בע"מ" ו/או מר עדי עמרני, אשר ביכולתם לשפוך אור על התנהלות המאשימה בכובעה כמועצה מקומית ואת השיקולים המנחים אותה בעצבה את מדיניות האכיפה שלה.

4. בנמקה את בקשתה, טענה ב"כ המבקשים:

א. כי לאור חילופי הייצוג בתיק לא ברור האם כל העדויות נמצאות ברשותה.

ב. לטענת ב"כ המבקשים עד התביעה בתיק העיקרי הינו מנהל מחלקת רישוי עסקים ובפי המבקשים טענות רבות באשר למניעה הפסולים של המשיבה בהגשת כתב האישום.

ג. לטענת ב"כ המבקשים המאשימה העבירה לידיה את מכתבי התשובה בלבד של התכתובות שהוחלפו בין משרד הבריאות לבין המשיבה בקשר לנכס ו/או לעסק נשוא כתב האישום, ולא ניתן להבין את כל החומר מבלי שיועברו לידיה כל ההתכתובות שנעשו בין הגורמים האמורים.

בבקשתם המפורטת בכתב ובהמשך בטיעוניהם בע"פ בפניי, פירטה והסבירה, באריכות, ב"כ המבקשים, מדוע הנתונים הנדרשים נחוצים לשם ביסוס הגנתם, לרבות לביסוס טענתם בדבר אכיפה בררנית, במסגרת טענה של "הגנה מן הצדק".

המבקשים טוענים כי עסקינן בבקשה המכילה הן מסמכים שקיומם עולה מכתב האישום או מחומר החקירה, והן מסמכים ונתונים שקיומם אינו עולה מכתב האישום או מחומר החקירה, אך דרושים לנאשמים לצורך ניהול הגנתם. הוסיפו המבקשים וטענו כי פרשנותו המרחיבה של "חומר חקירה" מכילה בתוכה גם את המסמכים הנדרשים לשם הוכחת טענת הגנה מן הצדק בדבר אכיפה בררנית, כאשר עסקינן בכתב אישום המכיל עבירות שלהן חלופת ברירת משפט וכן של עבירות נקודתיות ונדירות, כאשר הלכה היא כי נדירות העבירה שיקול מכריע בשאלת הכללת מידע על כתבי אישום מקבילים בחומר המועבר למבקשים, נוכח החשש הגבוה מפני אכיפה בררנית. עוד טענו המבקשים כי במקרה של חשש לאכיפה בררנית אין הנאשם יכול לבסס טענתו ללא קבלת חומרים ומידע סטטיסטי מן המאשימה. המבקשים הוסיפו וטענו כי המסמכים גם קשורים קשר ישיר לעד התביעה המרכזי בתיק, מר אורן פרץ, מנהל מחלקת רישוי עסקים וכן קשורים בניסיון המבקשים לעמוד על האופן בו הונחו עובדי המאשימה כיצד לנהוג במתן רישיון לעסק או בשלילתו.

5. מנגד המשיבה התנגדה נחרצות לבקשה וטענה כדלקמן:

א. שכל חומר החקירה במלואו הועבר לידי המבקשים ביום 14.6.12.

ב. המבקשים לא ניסו להשיג את החומר המבוקש בדרכים החוקיות העומדות לרשותם, למשל הגשת בקשה מכח חוק חופש המידע.

ג. בקשה זו הוגשה בשיהוי רב וניכר - כתב האישום המתוקן הוגש בתיק זה בשנת 2012 כל חומר החקירה הועבר לידי המבקשים במלואו בסמוך להגשת כתב האישום המתוקן. המבקשים פנו לב"כ המשיבה בשנת 2013 להמצאת חומר חקירה נוסף. לפיכך, לא ברור מדוע השתהו המבקשים זמן כה רב ורק כעבור שנתיים פנו בבקשה לביהמ"ש.

ד. המבקשים עותרים לקבלת חומר שיסייע להם לשיטתם על מנת לשפוך אור על

הקשר שבין הגשת כתב אישום דנן לבין הסכסוך הכספי שנתגלה בין הצדדים. לטענת המשיבה אין כל קשר בין 2 ההליכים וכי על העובדה שלעסק נשוא תיק זה אין רישיון אין כל מחלקות.

מרבית החומר המבוקש ע"י המבקשים אינו נמצא בידי המאשימה ואינו רלבנטי לכתב האישום, ולפיכך אינו נכנס בגדר "חומר חקירה" כמשמעותו בסעיף 47 לחסד"פ, וכי סעיף 74 אינו מהווה אכסניה לשם קבלת החלטות בתיקים אחרים.

יתרה מכך, מרבית המסמכים המבוקשים הינם ממועדים הקודמים לאלו המתוארים בכתב האישום.

ה. מבדיקה עדכנית שערכה המאשימה עם נציגי המועצה נמצא כי מלבד היעדרו של אישור הועדה המרחבית לרישיון העסק, אין לעסק אישורים כלל מטעם גורמי הרישוי והם: משרד הבריאות, המשטרה וכיבוי אש. כך שדין הטענה לפיה המאשימה פועלת מתוך שיקולים זרים והתעמרות להידחות.

ו. המבקשים יצאו במסע "דיג" במסגרתו מנסים לאתר דבר מה שיסיע להם בהגנתם.

ז. כדי לבקש גילוי מסמכים במסגרת טענה של "הגנה מן הצדק", די בתשתית ראשונית של ראיות לכאורה בלבד, כאשר כל עוד לא הציגו המבקשים תשתית ראיתית ראשונית, שיש בה כדי לערער את החזקה, שלא נפל פגם בהעמדתם לדין, לא קמה להם זכות כלשהי, בהליך הפלילי, לקבל מידע ביחס לתיקים אחרים, ובקשתם תיתפס כ"מסע דיג" פסול.

ח. המבקשים טוענים כי המאשימה מפלה את עסקם לעומת מסעדת ביסטרו דה כרמל - לטענת ב"כ המשיבה אין די בקיומו של מקרה אחד בודד על מנת להצדיק את ביטולו של כתב אישום בטענת הגנה מן הצדק. יתרה מכך, לגבי העסק הזה ניהלה המאשימה הליך פלילי וביום 19.11.12 הורשעו החברה ומנהל העסק ונגזר דינם (47928-01-12).

ט. החומר המבוקש הנוגע למידע ונתונים סטטיסטיים כללים אינו מהווה כלל חומר חקירה, כשחלקם ממליא לא רלבנטי למועדים ולעסק נשוא האישום וחלקם האחר מצוי בידי רשויות אחרות.

6. בתשובתם לתגובת המשיבה טענו המבקשים כדלקמן:

א. העסק נשוא כתב האישום הינו מסעדה/גן אירועים אשר פועל משנת 1930. בשנת 2011 ולאחר שהתפתח סכסוך כספי בין המבקשים למועצה בנוגע לדמי השכירות של הנכס הוגש כנגד המבקשים כתב אישום. יתרה מכך, המועצה כבר הגישה בעבר כתב אישום מכח דיני תכנון ובניה כנגד הנאשמים ולאור עמדת ביהמ"ש באותו עניין מחקה את האישומים. אם לא די בכך הרי פרשת שחיתות סבוכה אצל המועצה ובפרט במחלקת רישוי עסקים, הנחקרת בימים אלה ממש מחזקת את טענת המבקשים.

ב. לעניין טענת השיהוי - טענו המבקשים כי המחוקק לא הגביל את המועד להגשת הבקשה לעיון בחומר חקירה. ביום 20.2.14 החליט ביהמ"ש בתיק העיקרי לאפשר לצדדים לבוא בדברים על מנת לקדם את ההליך וקבע כי ככל שלא יועברו חומרי החקירה המבוקשים יתאפשר למבקשים לשטח טענותיהם במסגרת בקשה לעיון.

ג. לעניין הטענה כי החומרים המבוקשים אינם מצויים בידי המאשימה - כבר נקבע בעבר כי ככל שהחומרים רלבנטיים יש להורות למאשימה להשיגם מהמקום בו הם מצויים ולהמציאם למבקשים. אין לדרוש מהמבקשים לכתת רגליהם בין רשויות שונות וללקט הראיות הנחוצות להם באמצעות חוק חופש המידע.

ד. לאור העובדה כי העד היחיד ברשימת העדים בכתב האישום הוא מר אורן פרץ, ראש מחלקת רישוי עסקים, יש להעמיד לעיון המבקשים כל מסמך שבידי מחלקת רישוי עסקים ושהגיע או יכול היה להגיע לידי ראש מחלקת רישוי עסקים תוך כדי שימוש בסמכותו.

7. בדיון שהתקיים בפני במעמד הצדדים ב"כ המבקשים ויתרה על פריטים ט-יב לבקשתה.

דיון והכרעה:

המסגרת הנורמטיבית

8. המסגרת הנורמטיבית קבועה בסעיף 74 לחסד"פ, בו עוגנה זכות העיון של נאשם בחומר החקירה, ועל פיו:

"(א) הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסנגורו... לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת והנוגע לאישום, שבידי התובע ולהעתיקו.
(ב) נאשם רשאי לבקש, מבית המשפט שאליו הוגש כתב האישום,

להורות לתובע להתיר לו לעיין בחומר שהוא, לטענתו, חומר חקירה ולא הועמד לעינוו".

מהו חומר חקירה:

9. החוק אינו מגדיר באופן מפורש מהו "חומר חקירה" והלכה היא כי המבחן העיקרי הינו האם החומר המבוקש עשוי להיות רלוונטילהגנת הנאשם. לשאלת הרלוונטיות יש בדרך כלל לתת פרשנות מרחיבה, כשלהווי ידוע כי "כי אין חקר לתבונת סנגור מוכשר" (ראה ע"פ 35/50 מלכה ואח' נ' היועץ המשפטי, פ"ד ד 429, 433, מפיכב' השופט (כתוארו אז) אולשן). לעניין זה יפים דבריו של כב' השופט ג' בך:

"כל ראייה, העשויה להיות רלוונטית, לשאלות העומדות להכרעה במשפט, במישרין או בעקיפין, בין שהיא תומכת בגירסת התביעה ובין שהיא לכאורה עומדת בסתירה לה, ובין שהיא נראית ניטראלית, לגבי השאלות השנויות במחלוקת, חייבת להיכלל ב"חומר החקירה" העומד לעיין הסניגוריה" (בג"צ 1885/91 צוברי נ' פרקליטות מחוז תל-אביב, פ"ד מה(3) 634-630).

וכך באה לידי ביטוי תכלית החובה לגילוי חומר חקירה, בהחלטתו של כב' השופט(כתוארו אז) א. גרוניס בבש"פ 11042/04, פלוני נ' מ"י [פורסם בנבו] :

"תכליתה של החובה האמורה הינה ליתן לנאשם הזדמנות להתגונן באופן מלא נגד האישומים המיוחסים לו. במילים אחרות, המטרה הינה להבטיח את קיום זכותו של הנאשם למשפט הוגן" (פד"י נט(4) 203).

10. לסיכום ניתן לומר כי המבחן להגדרת המונח "חומר חקירה" המגשים את תכלית השמירה על זכותו של נאשם למשפט הוגן הוא מבחן הנגיעה של החומר לאישום, כמשמעו בסעיף 74(א) לחסד"פ.

אמנם נקבע כי די בנגיעה עקיפה כדי להפוך את החומר לחומר חקירה, אך זאת בלבד שקיים יסוד של ממש להנחה שהחומר ישפיע על בירור האישום, קרי: מדובר בחומר ראיות, הנוגע לאישום, שיהא בו כדי לתרום להגנתו של נאשם, כנגד הראיות המפלילות העומדות נגדו, או להוכחת חפותו.

מן הכלל אל הפרט

11. כתב האישום מייחס למבקשים ניהול עסק מסעדה /גן אירועים בשם "בית הבאר", בסמוך לכביש חיפה תל אביב מול משטרת זכרון יעקב מיום 24.8.10 ועד למועד הגשת

כתב האישום, וזאת ללא רישיון עסק. לטענת המבקשים העסק פועל עוד משנת 1930 עם רישיונות אלא שסכסוך אזרחי בין המועצה למנהלי העסק בנוגע לגובה דמי השכירות הוביל להגשת כתב אישום נגדם.

על מנת להוכיח את טענתם עותרים המבקשים לגלות את המסמכים הבאים:

א. כל המסמכים שהוגשו במסגרת הליכים משפטיים שבהם הוגש תצהירו של מר ימיני יוסי מיום 22.4.199 (פריט א לבקשת המבקשים) - המבקשים לא הוכיחו כיצד תצהירו של מר ימיני יוסי עשוי לסייע להם בהגנתם.

ב. המסמכים המשפטיים הנוגעים להתדיינויות קודמות בין המבקשת 1 לבין הועדה המרחבית לתו"ב שומרון (פריטים ב+ג+ד+ה לבקשת המבקשים) - המשיבה מתנגדת בטענה כי המסמכים מוחזקים בידי הועדה המרחבית לתו"ב שומרון ולא בידי המאשימה. עוד טענה ב"כ המשיבה כי התכתבויות פנימיות והחלטות הועדה למחוק את כתב האישום בהליך שנוהל על ידה - אינן מהוות חומר חקירה, וכי מדובר במסמכים ישנים מלפני 2010 בעוד שכתב האישום מייחס למבקשים ניהול עסק ללא רישיון משנת 2010 ואילך.

לעניין זה החומר המבוקש אינו מהווה "חומר חקירה". נכון הוא כי יש לתת למונח "חומר חקירה" פירוש רחב הכולל אף חומר ראיתי שיש לו קשר עקיף ליריעה הנפרסת בעניינו של המבקשים (בש"פ 11042/04 פלוני נ' מדינת ישראל), וזאת לאור חשיבות הגילוי להבטחת ההליך ההוגן. ועם זאת, יש לזכור שסעיף 74 בו אנו עוסקים מדבר על "חומר" שנאסף במסגרת ה"חקירה", שהיה בבסיס "החקירה" או שקשור ל"חקירה" בדרך כלשהי. החומר המפורט בפריט 3 לא נאסף לצורך החקירה, לא הוכן על ידי המאשימה לצורך הגשת כתב האישום ויתכן אף שהגורמים המוסמכים אשר "חקרו" את התשתית להגשת כתב האישום במקרה זה לא עיינו מעולם בכל החומר המוזכר בפריט זה ולא יודעים על קיומו.

ג. כל המידע בנוגע לאופן קטלוג ותיוק המסמכים בארכיב של המועצה המקומית זכרון יעקב (פריט ד לבקשת המבקשים) - לא ברור לי כיצד למידע זה יש קשר ישיר או עקיף ליריעה הנפרשת בעניינם של המבקשים. המדובר ב"תרשומות פנימיות" אשר אין בהם ובין הגנת הנאשמים דבר.

ד. כל העדויות שנגבו בקשר לכתב האישום בטרם הוגש כתב האישום (פריט ה לבקשת המבקשים) - הכלל הוא שמסמכים שבידי הרשות ושהגיעו לידיה תוך כדי שימוש בסמכות שהוענקה לה בדיון, צריכים להיות גלויים ופתוחים לפני הצד הנוגע בדבר; ואין הרשות נשמעת לאמור שמשנכנס המסמך לתיקיה, הפך להיות נחלתה, ואין הצד הנוגע בדבר רשאי עוד לראותו. יוצאים מכלל זה מסמכים אשר

מכוח הוראה חוקית חסויים הם בפני והעיון והגילוי, או שלגביהם חובה על הרשות לשמורם בסוד.

תכליתה של זכות העיון של הנאשם בחומר החקירה היא לאפשר לו לקיים את הזכות למשפט הוגן, באופן שתינתן לנאשם הזדמנות מלאה להכין את הגנתו נגד האישומים המיוחסים לו.

לפיכך הנני מורה למאשימה להעביר לידי ההגנה את כל העדויות שנגבו ב'שר לכתב האישום בטרם הוגש כתב האישום.

ה. כל תיקי הרישוי של הנכס נשוא כתב האישום בתקופה שבין 1930-1990, ובכלל זה כל המסמכים לגבי החלטת המאשימה לא להגיש כנגד המבקשת כתב האישום מאז שנות ה-30 ועד למועד הגשת כתב האישום דנן (פריטים ח+טז לבקשת המבקשים)- אין ספק שתיק הרישוי של העסק הרלבנטי מהווה "חומר חקירה" ויש לאפשר את העיון בו וזאת בין היתר כדי לאפשר להגנה להוכיח את טענותיה. לפיכך המאשימה תעמיד לעיון המבקשים את כל תיק הרישוי של הנכס מ-1930 ועד היום ככל שקיים תיק כזה.

ו. פריטים ט-יב לא רלבנטיים עוד.

ז. כל התכתובות שהוחלפו בין משרד הבריאות לבין המאשימה בקשר לנכס ו/או לעסק נשוא כתב האישום לרבות מכתבים מיום 5.1.07 ומיום 14.1.09 לרבות מכתב של משרד הבריאות אל אורן פרץ מנהל מחלקת רישוי עסקים מיום 21.10.07 (פריט יג+טו לבקשת המבקשים) - משהעמידה המאשימה לעיון המבקשים את מכתבי התשובה למכתבים מיום 5.1.07 מיום 14.1.09 ומיום 21.10.07 הרי שיש להעמיד לעיון את ההתכתובות המלאה בין משרד הבריאות לבין המאשימה.

ח. יומן לשכתו של מר אלי אבוטבול ראש המועצה המקומית של המאשימה בין השנים 2007 ואילך (פריט יד לבקשת המבקשים)- לא ברור כיצד מידע זה קשור קשר ישיר או עקיף לאישום וכיצד יכול לסייע למבקשים בהגנתם.

ט. כל המסמכים בנוגע להחלטת המשיבה להעניק רישיון עסק למסעדה/גן אירועים נשוא האישום בשנים שהמאשימה העניקה רישיון זה (פריט יז לבקשת המבקשים)- עד התביעה היחיד אשר יוזמן להעיד מטעם התביעה, הינו מנהל מחלקת רישוי עסקים אצל המאשימה, אליו ניתן להפנות שאלות הסנגוריה בנושאים

שבמחלוקת.

אלא מאי, עד התביעה מטבע הדברים יעיד על מסמכים מתיק הרישוי של הנכס שלדעתו תומכים בגירסת התביעה להוכיח הנטען בכתבי האישום, ואילו ההגנה לא תעשה את מלאכתה נאמנה בהגנת המבקשים, בהעדר עיון במוצגים, תוכניות והיתרים שניתנו למבנה הקיים על הנכס נשוא הבקשה.

י. כל המסמכים בנוגע להחלטת הועדה המרחבית ומחלקת ההנדסה במאשימה להעניק היתר בניה להקמת מבנה עזר לצורך הפעלת מסעדה וגן אירועים בנכס (פריט יח לבקשת המבקשים) - אחת הדרישות של מתן רישוי לעסק הינו עמידתו בתנאי חוק התכנון ובניה לפיכך, הנני מורה למאשימה להעמיד לעיון המבקשים את כל המסמכים הנוגעים להחלטת הועדה המרחבית ומחלקת ההנדסה במאשימה להעניק היתר בניה להקמת מבנה עזר לצורך הפעלת מסעדה וגן אירועים בנכס.

12. במסגרת בקשה נוספת שהגישה ב"כ המבקשים (58277-07-14) היא עתרה לקבל לעיונה את חומר החקירה הבא:

"נתונים בדבר העסקים מסוג העסקים אליהם משתייכים המבקשים הפועלים ללא רישיון והמצויים בתחום שיפוטה של המאשימה, מדיניות האכיפה שננקטה כלפי אותם עסקים, נתונים בדבר צווי הפסקה ותוצאותיהם שהוצאו בעשר השנים האחרונות לעסקים מסוגם של המבקשים, כתבי אישום שהוגשו כלפי עסקים מסוגם של המבקשים בעבירות נשוא האישומים שבפנינו, נתונים סטטיסטים המלמדים על מדיניות אכיפה של המאשימה." לטענת ב"כ המבקשים נתונים אלו נחוצים למבקשים על מנת להוכיח טענת אפליה.

13. אין מחלוקת כי המידע המבוקש על ידי המבקשים אין בו כדי להשפיע על בירור האישום, הוא אינו קשור במישרין לאישום או לנאשמים, אין לו נגיעה ולו עקיפה ביותר להוכחת, או הזמת, עובדות כתב האישום ואין הוא נדרש להוכחת חפותם של הנאשמים, אף לא כראיות המצויות בפריפריה של האישום.

תכליתו של החומר המבוקש להוכיח את הטענה, כי גם בהינתן שבידי המשיבה ראיות, שבכוחן להוביל להרשעתם של המבקשים בעבירה המיוחסת להם, ראוי להורות על ביטול האישום, **מכוח הדוקטרינה של ההגנה מן הצדק**, שכן ההליך הפלילי שהוגש נגדם, מהווה אכיפה בררנית, שבבסיסה אפליה פסולה, וככזה עומד בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגיונות משפטית.

ההגנה מן הצדק בנסיבות של אכיפה בררנית, תוענק רק כאשר האכיפה פוגעת בשוויון בין דומים, לשם השגת מטרה פסולה, על יסוד שיקול זר, או מתוך שרירות גרידא. יחד עם זאת, לא כל

אכיפה חלקית הינה בהכרח אכיפה סלקטיבית פסולה (ע"פ 7014/06 [מדינת ישראל נגד אהרון לימור](#), (פורסם בנבו). על כן, לצורך הכרעה בטענת האכיפה הבררנית, יש לענות על השאלה, האם מדובר באכיפה אשר לא ביצעה המאשימה, בין דומים לעבירה? הנטל להוכיח טענה הגנה מן הצדק בשל אכיפה בררנית, מוטל על שכמו של הנאשם, המעלה את הטענה. לאמור, נטל ההוכחה כי לעיני המאשימה עמדו שיקולים זרים ומטרות פסולות באי העמדה לדין של העדים נופל על כתפי הנאשם (וראו: ת"פ (י-ם) 377/04 [מדינת ישראל נ' ירון וול](#)) (פורסם בנבו).

14. בעניינו, מלבד טענות כלליות לפיהן המסמכים המבקשים הם לשם הוכחת טענתם של המבקשים בדבר אכיפה בררנית של המועצה המקומית זכרון יעקב בעניין הנדון, לא הצביעו המבקשים על ראיות ראשוניות, לפיהם במקרים דומים, לעבירות נשוא כתב האישום, בהם לא נקטה מועצה מקומית זכרון יעקב בפעולות אכיפה, כאשר המסמכים המבקשים הם להוכחת טענה זו.

מהאמור לעיל, על פניו נראה כי הבקשה שלפניי, לקבלת המידע, מיועדת ל"מסע דיג", מתוך תקווה ספקולטיבית שיהא בו כדי לסייע בידי המבקשים להוכיח את טענתם להגנה מן הצדק, וכבר נפסק כי סעיף 74 לחסד"פ לא נועד לצורך כך. ללמדנו, לא בחומר חקירה, כמשמעו בסעיף 74 לחסד"פ, עסקינן, אלא במידע, שהדרך לקבלתו הותוותה בהוראות חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998. לפיכך, דין בקשת המבקשים, לקבלת המידע במסגרת הליך על פי סעיף 74 לחסד"פ - להידחות.

קבלת הבקשה וקביעה כי מקומה במסגרת הליך על פי סעיף 74 לחסד"פ, בהעדר כללים וסייגים לקבלת המידע, הדומים לאלה שנקבעו בחוק חופש המידע, עלולים ליצור הכבדה יתרה ובלתי מדתית על הרשות הציבורית ולגרום להקצאת משאבים בלתי סבירה, שלא החוק אף לא הפסיקה כיוונו אליו ושחוק חופש המידע ביקש למנוע.

15. במסגרת בקשה נוספת שהגישה ב"כ המבקשים (58277-07-14) היא עתרה לקבל גם פרטים העוסקים בבית העסק "ביסטרו דה כרמל" ו/או מפעילתו "ארסטו קפה מסעדה נמל קיסריה כשר בע"מ" ו/או מר עדי עמרני, אשר ביכולתם לשפוך אור על התנהלות המאשימה בכובעה כמועצה מקומית ואת השיקולים המנחים אותה בעצבה את מדיניות האכיפה שלה - לעניין זה הגיבה המאשימה כי ניהלה נגד עסק זה הליך פלילי שבסופו הורשעו החברה ומנהלה ונגזר דינם (רע"ס 47928-01-12). המאשימה תעמיד לעיון המבקשים את כל החומר המשפטי הנוגע להליך הפלילי האמור שנוהל כנגד "ביסטרו דה כרמל".

סוף דבר

16. אשר על כן, לסיכומי של ענין, הבקשה מתקבלת בחלקה ועל המאשימה להעביר לעיון הנאשמים את החומר המפורט מעלה, וזאת תוך 14 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ח' אייר תשע"ה, 27 אפריל 2015,
בהעדר הצדדים.